

[Rager.]

søge at fremkalde en Udtalelse fra den højtærede Handelsminister om, hvorvidt man ikke i saadanne Tilfælde som det af mig skildrede eller analoge vil kunne vente en Forstaaelse, saaledes at den Art Smaarester ikke ligger ubenyttede hen. Det drejer sig ikke om meget i Importmængde, ikke om meget i Penge, men jeg forstaaer meget vel, at det for de paagældende undertiden kan være et Irritationsmoment.

Endnu har jeg en enkelt Bemærkning at gøre, til § 14, ikke saa meget til Paragraffen selv som til Bemærkningerne. Jeg er dør ved det eneste Punkt, hvor jeg har noget at indvende imod Embedsmandsudvalgets Betænkning eller Udtalelser; dør er Betænkningen nemlig for en Gangs Skyld blevet præget i alt for høj Grad af teoretisk Statistik og nationaløkonomisk Uddannelse. Der staaer nemlig i Bemærkningerne til § 14, 2det Stykke:

„De paagældende Oplysninger vil i øvrigt — ligesom Oplysningerne om den industrielle Produktion — ogsaa kunne have almindelig økonomisk-statistisk Interesse.“

Dette er utvivlsomt rigtigt, men det er overflødig at sige det, og det kan, sagt dør, faa tillagt en Betydning, som det ikke burde have. De Oplysninger, der er Tale om, er saadanne Oplysninger, som Valutaraadet kan forlange af Enkeltvirksomheder angaaende deres Virksomhed, og som Valutakontoret har Brug for til Undersøgelse af den paagældende Branches Forhold o. s. v., og saa længe Valutakontoret har Brug for dem i sin Administration af Reguleringen, er jeg fuldkommen indforstaaet med, at Valutakontoret skal have dem. Nu staaer der ikke, at man kan forlange Oplysninger ud over dette, men der peges paa, at de daagældende Oplysninger ogsaa har „almindelig økonomisk-statistisk Interesse“. Ja, selvfølgelig har de det, men hvorfor i al Verden bemærkes det her? Jeg tror ikke et Øjeblik, at der ligger nogen Tanke bagved, men det har vakt en Del Opsigt, at disse Linier staaer der, og jeg har derfor villet pege paa, at de er et ganske overflødigt Appendiks her. Det er en Konstatering af en Kendsgerning, som der ikke er nogen som helst Grund til at konstatere paa dette Sted, og da det har fremkaldt nogle Be-

mærkninger, har jeg ikke villet undlade at fremdrage det her.

I øvrigt skal jeg anbefale en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag i et kommende Udvalg.

Hartel: I mangt og meget er jeg enig i de Betragtninger, der er fremført af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, men selv om sent er bedre end aldrig, havde det været rart, om den Tale, det ærede Medlem holdt her i Dag, var blevet holdt allerede for 5 Aar siden. Saa vilde denne Lovgivning maaske have set en Del anderledes ud, end den nu gør. Det kan jo ikke nægtes, at endnu den 5. December 1932 stod det ærede Medlem Hr. Krag her i Tinget og sagde — med den højtærede Formands Tilladelse et Citat:

„Det er dog glædeligt at konstatere, at vi paa vor Side er meget tilfredse med, hvad vi har naaet, og naar dette ogsaa er Tilfældet paa den højtærede Ministers Side, ja, saa er Forholdet saa ideelt, som det i det hele taget kan tænkes at være.“ Men Glæden blev desværre kort for Venstre. Derimod synes den at have holdt sig for den højtærede Ministers Vedkommende, og ud fra hans Synspunkt er der maaske heller intet at sige til det.

Men det kan ikke nægtes, at hele denne Lovgivning har lagt Lænker paa Erhvervs livet, som nu synes næsten uafrystelige. Selv om jeg i Almindelighed ikke er nogen begejstret Tilhænger af en Toldpolitik, maa jeg dog give Det konservative Folkeparti den Anerkendelse i dets Kamp for en Toldpolitik, at denne vilde dog have haft den gunstige Virkning, at den enkelte Købmands Dispositionsfrihed var blevet bevaret, Konkurrencen mellem de enkelte Importører var blevet opretholdt paa lige Fod, enhver Art af Nepotisme var paa Forhaand udelukket, og de Overpriser, som Monopolet nu har skabt for en Række Enkeltmænd, disse Overpriser vilde Staten i Stedet for have kunnet indkassere. Hvor meget det er værd, at Staten faar disse Penge, er saa en anden Sag, som ikke foreligger til Behandling i denne Forbindelse, men vi maa erkende, at Sporene ganske vist skræmmer, saaledes at den sidste Ros maaske er betinget nok.

Det kan ikke nægtes, at der i Ly af